

Ook jeugdschrijver Rob Ruggenberg, auteur van twee Zeelandgerelateerde succes titels *Het verraad van Waterdunen* en *Slavenhaler* liet zich door het Hudsonjaar inspireren en schreef een opvallend grimmig avonturenverhaal *Manhatan* over de Amsterdamse jongen Peye, het Indiaanse meisje Waupatukway en de zwarte slavenjongen Manuel Congo. De Nederlanders komen er niet goed af bij Ruggenberg en de enige Zeeuwse referentie is Veere, genoemd als thuisstad van Cornelius, één van die vrijwel zonder uitzondering gewetenloze Nederlanders.

De naam Waupatukway is ook 'echt'; Ruggenberg pikte die op toen hij in 1993 als journalist een reportage maakte over *native Americans* in het voormalige Nieuw-Nederland. Het zeer complexe interculturele karakter van de Indiaanse geschiedenis, vooral ook in deze regio, komt in dit krantenverhaal 'Was ik maar indiaan' misschien het meest tot zijn recht in de beschrijving van het zwarte (!) en blinde opperhoofd Eenzame Otter, die de scepter zwaait in het weinig aantrekkelijke minireservaat van de *Unkechaug* aan de zuidkust van Long Island. In 1740 spraken deze Indianen nog altijd Nederlands! Eenzame Otter heeft een Nederlandse betovergrootvader. Die verkrachtte zijn betovergrootmoeder, zegt hij. De Unkechaug stonden ooit voor de keus uit te sterven of met negers te trouwen. Zo ontstond een zonderlinge stam van 'zwarte' Indianen.